

VĚTRNÍK

červenec 1983 č.3

Vydává Měst NV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

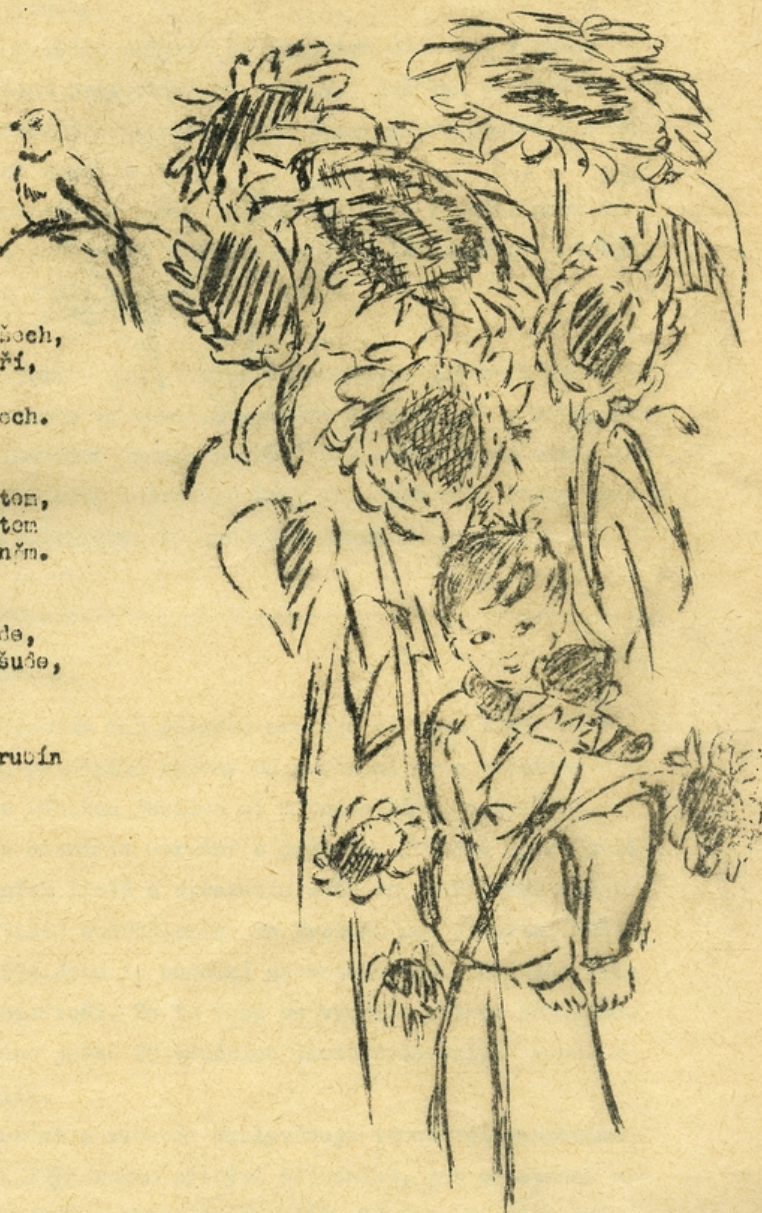
MÍR JE VE VÁS

Mír je ve vás, ve vás všech,
z očí vám jak slunce září,
vy jste jeho hospodáři
s jarním větrem ve vlasech.

Ve vás už je celá zem
společným a krásným světem,
jak rád oych i vaším dětem
zpíval, jak je hezky v něm.

Mír už ve vás přeco je,
mír už ve vás navždy bude,
kde jsou děti, tam je všude,
dětí-naše naděje .

F. Brucín

Rozhovor s předsedou MěstNV s. Jiřím Pičmanem:

Soudruhu předsedo, co Vás v současné době potěšilo?

Zásluha Františka Škrabálka, 78letého důchodce, který počuje o úpravu parku, uklízí v urnovém háji i okolí pomníku padlých. Potěšitelný je i jeho zájem o celkové dění ve městě. Chtl bych mu touto cestou veřejně poděkovat a popřát hodně zdraví i jeho paní, která mu pomáhá.

Je však i řada dalších aktivně pracujících důchodců v našem městě - na příklad pracovníci na výstavě požární zbrojnice; - důchodci se podílejí na úpravách veřejných prostranství i zkrášlují okolí svých obydlí.

Ale nejen z důchodců, i z úspěchů mladých mám radost; naše odbijonkárky si v letošních utkáních vedou velmi úspěšně a držím jim palce i pro další zápasy.

S čím nejste spokojen?

Při nástupu do funkce jsem doufal v pochopení občanů a zapojení do další výstavby ve městě. Sotkáváme se však někde s nepochopením; těžko získáváme úvazky na akci Z - ovšem vývoj města tím nelze zastavit. Nároky občanů rostou; byl bych rád, kdyby vzrůstala i jejich iniciativa ku společné práci.

Sbor pro občanské záležitosti

při MěstNV ve Vysokém nad Jizerou pracuje od roku 1957. Naše práce spočívá v tom, že provázíme občany od narození přes přechody dětství do dospělosti, přes všechna jubilea až k poslednímu rozloučení.

Chtl bych Vás seznámit stručně s průběhem jednoho úseku naší práce - předáváním výučních listů a vyřazením učňů do dělnických řad ze středního odborného učiliště zemědělského ve Vysokém nad Jizerou, což provádíme již od roku 1974. Jsou to budoucí chovatelé hospodářských zvířat a traktoristé-mechanizátoři. Za tu dobu se vyučilo celkem 368 učňů. V loňském roce bylo předáno ještě 29 výučních listů pracovníkům zemědělských závodů okresu Semily.

SPOZ ve spolupráci s vedením školy věnuje tomuto slavnostnímu aktu velkou pozornost. Každým rokem přibývá účastníků, jak se strany veřejných činitelů, tak i rodičů vycházejících učňů. Odměnou za důstojné provedení je, že bývalí učni se rádi vrací a dokonce žádají uvolnění ze zaměstnání, aby se této slavnosti mohli zúčastnit. Slavnostního aktu se zúčastňují zástupci OV KSČ, Krajské pobočky institutu výchovy a vzdělávání Ministerstva zemědělství a výživy ČR v Hradci Králové, předseda

Městského národního výboru, zástupci Okresních zemědělských správ ze Šonil a Jablonce nad Nisou, OV SDR, OV SSM, předsedové JZD anlivních závodů a celý kolektiv výchovných pracovníků SOUz, ředitel školy a rodiče učňů. Na zahájení připraví všichni učni z nižších ročníků krátký kulturní program. Za dobrý prospěch, za kladný poměr k práci, za vzorné chování, za výborné výsledky v odborném výcviku a teoretickém vyučování odměňuje ředitelství školy spolu se sdružením rodičů a přátel školy nejlepší učně knihou. Zástupce OV SSM provádí vyhodnocení záloh BSP a dvěma nejlepším jsou předány průkazy a odznaky. Po předání dokladů o úspěšném zakončení učebního poměru a složení slavnostního slibu přivítá zástupce OV SDR učně do dělnických řad.

Stalo se již pěknou tradicí, že v tento den nezapomínáme na ty, kteří položili životy za naši svobodu. Jako důkaz vděčnosti a díky odchází jeden chlapec a dívkou položit květy na hroby válečných obětí Vysecka.

Snad ještě krátce o práci SPOZu při Národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů, které se u nás koná více jak 10let. Přijíždějí k nám vítězné ochotnické divadelní soubory všech krajů ČSR. Odměnou za šíření dobré kultury na venkově je jejich účast na této přehlídce. Všechny soubory jsou vítány v obřadní síni MěstNV. Přítomné vzájemně představí zástupce SPOZu, účastníky přehlídky vítá předseda ZO KSČ, předseda MV NF a předseda MěstNV, který celý slavnostní akt řídí, seznamuje přítomné hosty s naším krajem, s výsledky naší práce, u nás převážně v oboru zemědělském, celkovém životě u nás na horách, poděkuje souboru za dobrou práci v kultuře a předá propagační materiál našeho kraje.

Naše práce ve SPOZu je náročná, hlavně časově, ale přináší nám všem pěkný pocit uspokojení z dobrých výsledků. Do budoucna počítáme s vytvářením nových forem práce a s rozšířením aktivity z dalších složek NF.

Štěpánková Věra,
/diskuzní příspěvek okresní konference/

Zpráva ze Státního statku.

Koncem května byla našemu statku předána putovní standarta za nejlepší výsledky v roce 1982 v rámci statků východočeského kraje. Velice nás to potěšilo, je to čtvrté vyznamenání za 19 let činnosti našeho statku.

Aby i letos byly výsledky dobré nebo i lepší, jsou plněny všechny výrobní ukazatele v rostlinné výrobě, včetně hnojení všech sklídkatelných ploch, přípravy půdy a dodržování agro-technických ukazatelů. Také letos v těžko dosažitelných polích Rokytnice nám pomáhal s hnojením vrtulník. Tyto plochy budou spásány jalovícemi. Dále je dokončena nová plocha letiště na Jestřabí; rozjezdová plocha je 800m dlouhá a 30m široká. Z tohoto letiště

budou dostatečně všechny svažitě plochy statku i JZD Poniklé a Repračtic.

Vlní dobře probíhá sklizeň prvních sočí píce, a to jak jetelů, tak i lučních porostů. Jsou předpoklady, že senoseč bude skončená o měsíc dříve nežli jiná léta, a to zásluhou dobré organizace práce a pěkného počasí, které nám letos přije.

Josef Soukup

U příležitosti Mezinárodního družstevního dne,

kteřý se slaví 2. července, chtěli bychom poděkovat všem zaměstnancům SD Jednota v našem městě a popřát jim hodně úspěchů a hlavně zdraví ve vykonávání jejich náročné práce. Nákupní středisko již rok slouží občanům a návštěvníkům Vysocku a jeho zaměstnanci to rozhodně nenají lehké při návalu zákazníků ve středu odpoledne, nebo v ranních hodinách při dodávce pečiva. Při tom je prodejna stále čistá, zvláště v oddělení domácích potřeb je přímo útulné prostředí, a prodejní doba je i v sobotu dopoledne. Prodejny textilu a obuvi jsou dobře zásobeny, přáli bychom si jenom ohatší sortiment v prodejně Masny. Oblíbeným místem k odpočinku a popovídání je pohostinství "u Milana". Další možnosti příjemného pobytu poskytuje restaurace a pension Morava. Méně příjemný je pohled na protější stranu, kde přímo volá po demolici zední strana dvou domů.

Plánuje se však rekonstrukce a modernizace bývalého hotelu Bartoníček a přilehlého domu č. 65. Po úpravě těchto objektů má být zde další restaurace se 120 místy u stolu a hotel s 50 lůžky.

Nákupní středisko má být rozšířeno o sousední dům č. 229. Můžeme se tedy těšit a doufat, že to bude brzy?

Redakce.

D o v o l e n á

v prodejnu obuvi od 7.7. - do 16.7.1983

v květinové síni od 11.7.-do 13.7. 1983.

Zhodnocení školního roku 1982 - 1983.

Školní rok rychle uplynul a nastalo loučení. Do školy nám odchází 14 děvčat a 13 chlapců. Soudružky učitelky se snažily nejen rozšiřovat a obhacovat v domosti a dovednosti dětí, ale i zpříjemňovat život dítí nej-různějšími akcemi: besídkami, soutěžení, lyžařskými a lehkotletickými

závoody, pln ním odznaku 100 jarních kilometrů. Závoody zanechaly v dětech nejen dojmy, ale každý účastník má ze závodů památku ve formě medailo i diplomu malovaného s. učitelkami.

Při některých akcích mateřské školy pomáhali ochotní mnozí rodiče i některé organizace/ STK, SOUz, MěstNV, složky NF/. Dobře spolupracujeme s brigádami socialistické práce, děti pro ně rády zhotovují dárky, za které jsou také od nich vždy odměněny.

Při slavnostním rozloučení obdrželi chlapeč knížku, děvčata pamětníček s věnováním.

L. Šikolová, ředitelka MŠ.

Závěr školního roku na ZDŠ.

Předkládáme veřejnosti několik údajů ze závěrečné pedagogické rady na ZDŠ:

Vyučováno bylo v osmi třídách, počet učitelů 12, počet žáků 230. Pionýrská organizace měla 10 oddílů v počtu 156 pionýrů a jisker. Mimo vlastních výchovně vzdělávacích úkolů se žáci spolu s výchovnými pracovníky plně podíleli na veřejně prospěšné práci.

Vystupovali na různých oslavách s kulturním programem, sebrali a odevzdali 558,5 kg šípků, 97,9 kg léčivých bylin v hodnotě 4.111,20 Kčs. Od září do dubna sebráno 18275 kg papíru, na státním statku odpracováno 6 směn v počtu 996 hodin. Při úklidu parku odpracovali žáci 490 hodin, při různých akcích na ochraně přírody 1860 hod. Při sběru kamení odpracováno 5 směn v počtu 1432 hod. a sebráno 1474 q brambor. Pro státní lesy sebráno 2870 kg lesních plodů a na lesních brigádách odpracováno 1726 h. Celkem se žáci zúčastnili 25 soutěží, 13x postoupili do okresního kola. Škola se dále podílela na 48 akcích ideového, kulturního a sportovního charakteru.

Třeba poděkovat všem žákům, výchovným pracovníkům, složkám NF, SRPS a zejména pak MěNV, patronátním závodům za jejich všestrannou péči a pomoc věnovanou našemu zřízení.

Dvaceti žákům, kteří pak naši školu opouštějí ukončením osmé třídy, přejeme hodně úspěchů v nových školských zařízeních a učilištích.

P. POLÁK, ředitel ZDŠ.

N o v á š k o l n í b u d o v a

Jelikož nevyhovovala stará školní budova č.49, bylo usneseno zdejší obecní školní rada, aby na ní byly provedeny některé opravy, ale c.k.okresní hejtmán Košťál, co předseda okresní školní rady nepřipustil opravu, protože stará školní budova nevyhovuje zdravotním požadavkům.

Usneseno tedy 14.7.1878, aby se přikročilo ke stavbě nové školy s tou podmínkou, když obec dostane subvencei ze zemského fondu. Usnesení to vzbudilo u občanů velkou nevoli, takže obecní výbor požádal okresní školní radu, aby bylo od stavby upuštěno. Ta na to odpověděla, že bylo už ý. července sděleno, že nezděravá poloha a špatný stav tanní školní budova ji nedovoluje déle užívatí a že k účelu a ke správě není. Ale obec se ještě vytáčela a chtěla ji upravovat, ale konečně 16. února 1879 odhlasováno v obecním zastupitelství 4 proti 3 hlasům, aby usnesení o stavbě nové školy z minulého roku zůstalo v platnosti a byly zařízeny potřebné kroky k jeho uskutečnění. Roku 1880 se usneslo, že nová škola se má stavěti u hlavní cesty na pozemku Fr. Lišky č. 17 a že majitel to vymění za louku pod ním ležící. 17. dubna došel z Trutnova rozpočet upravený na 5.443 zl. 96 krejce. Stavbu měl Jos. Vodseďálek z Vysokého a základy se začaly kopat 17. července 1882.

Nová škola byla přijata 13. srpna 1883 a posvěcena 28. září P. Jos. Holým, farářem vysockým, za přítomnosti okresního hejtmána jilemnického Kastiala, starosty Fr. Vodseďálka č. 79, radních: Jos. Houay č. 26 a Víta Poloprutského č. 28 a členů obecního zastupitelstva: Frant. Jandy č. 80, Jos. Ducháčka č. 14, Jos. Poloprutského č. 78 a Jos. Nováka č. 2.

Po vysvěcení se hned v nové školní budově, jenž č. 97 dostala začalo vyučovat. Zemský výbor na ni povolil 1500 zl. a císař Frant. Josef I. na ni daroval 200 zl. Ostatní peníze si obec vypůjčila ve spořitelně v České Lípě. A 50 zl. daroval F. Vodseďálek, kramář a trafikant č. 66.

Na tu stavbu dělali občané také dobrovolnou práci, jaká by se dnes řeklo brigáda. Kamení se lámało na Vojákově skále a cihly se vozily z Kramářovy cihelny v Jiloučích. Josef Čermák č. 59 vozil na voze 2 stovky cihel a na Cimbále se mu rozsypalo u vozu kolo. A tak on nesl nápravu vozu až ke kovárně v Příkrově v rukou.

Jaroslav Vočerník.

Zajímavosti z kulturního života jednou větou:

V í t o ž e

- ... neděle 12. června byla uvátečním dnem dětí. Radovaly se celé odpoledne na hřišti s dospělými. Pořadatelé- SRPŠ a složky NF pro ně připravili různé soutěže, hry, a nechybělo ani občerstvení.
- ... ve Sklenářovicích se sešli požárníci u příležitosti 95 let SPO na okresovém cvičení spojeném s koncertem dechové hudby Větrovanky. O této pěkné slavnosti uveřejníme článek v příštím čísle Větrníku.
- v sobotu 18. června se konala v Krakonoši ostráda se zábavným programem; tuto akci SPO navštívilo 180 diváků.
- 17. června vyjeli členové DS Krakonoš na třídní tematický zájezd do Jižních Čech, spojený s vystoupením ve Strážkovicích, a návštěv-

- vou přírodního divadla v zámeckém parku v Českém Krumlově.
- ... diskotéku pro mládež připravila na 17.červen OB ve Tříčci.
 - ... v prvním červnovém týdnu prožili horký večer při svíčkách ve tříčské sokolovně posluchači přednášky "Automatofony".
 - ... dechová hudba Větrovanka účinkovala na přehlídce vesnických a družstevních dechových hudob pořádané OV SDR u Ploskotova mlýna v Českém Ráji v neděli 3. července odpoledne. Zároveň vystoupil i taneční soubor Krakonoš, který nacvičil Českou besedu.
 - ... na pátek večer 8.července se připravuje letní koncert Větrovanky před Krakonošem. Milovníci dobré zábavy uvidí též naše tanečníky v novém oblečení, které pro ně zhotovila Věrka Rónová.
 - v příštím čísle vyjde zpráva o červnovém setkání "padesátníků".

Š o d o s á t n í c i .

26.května jsme si dali setkání ve Vysokém - žáci a žákyně vysocké školy, ročník 1923.Byli jsme třída, pokud se týká kolektivního a kulturního života podnikavá.Jinak normální žáci: dobří i zloobí, chytří i průměrní.V měšťance nás bylo mnoho - přes sedmdesát. Proto byly dvě třídy- chlupecké a divčí. Teprve nepovinný IV.ročník- JUK- byl smíšený.

Od opuštění školy jsme se sešli už dvakrát - 1968 a 1973. Letos nás přišlo přes šedesát- důkaz kamarádství, které stále trvá.

Když jsme opět zasedli v naší poslední třídě, byli jsme dojati, ale šťastní. Od školních let známe své klady i slabiny, nemůžeme si nic zastírat ani předstírat.Odněkud z hloubky času se vynořila naše osobní pravda.Genius loci vysocké školy přišel mezi nás.

Z žijících učitelů byl s námi nejstarší, téměř osmdesátiletý, ale stále svěžího, nestárnoucího ducha, Josef Knob.Připomenul v paměti částečně zasunuté okamžiky školních příhod, veselých i vážných. Potěšil, rozesmál i hluboko nás dojal.

Na vysockém hřbitově jsme všichni symbolickou kytíčkou šesti květů- za každých deset let jeden kvítek - se vzpomínkou ticha uctili památku 6 učitelů a 15 spolužáků, kteří už na žádný náš sjezd neprijdou a neřeknou si s námi: " Zelené lavice i černá třídnice, ..ty, tabule počmáraná, loučíme se smutně s váma, vzpomínek tisíce...."

Ohlédnutím zpět můžeme s čistým svědomím říci, že jsme byli dobrá třída. Nikdo z nás se neprozloučil na "Růžovém paloučku", aby odnesl sebou kus rodné hlíny. Ani nikdo z našich dětí. Zůstali jsme věrni národu a každý z nás ze všech svých sil a možností, v různých profesích a koutech země, odvedl poctivou práci. Vysocká škola a naši učitelé nás dobře připravili do života a my se nezapronověřili.

V roce 1938 jsme nacvičili jednu divadelní hru a jednu akademii na rozloučenou. Na tu divadelní hru nikdy nezapomeneme! Bylo to 22. května. Válečné mraky nad celou Evropou se stahovaly a naše země byla na řadě. 21. května byla vyhlášena částečná mobilizace a my jsme druhý den měli hrát divadlo "Buď připraven". A hráli jsme! Bylo to nejvýš aktuální představení a když jsme končili zpěvem, obecenstvo povstalo a mnozí plakali. A slova té písně nás provázela životem jako přísaha: "Stálo buď připraven národu sloužit! Pro jeho svobodu všechno dát v plen. Třeba byl čas hezký, na hromy, na blasky buď připraven!"

Děkujeme rodičům školy ve Vysočíně nad Jizerou, že jsme mohli na chvíli zasednout v lavicích "své" třídy, děkujeme MěstNV za propůjčení malého sálu divadla a členům vysockého divadelního souboru za obsluhu a zábavný program který nás všechny potěšil. Dík patří i vedení hotelu "Morava", že jsme se mohli všichni společně nacořdvat.

Za spolužáky ročníku 1923

Jiřina Ďoubalíková a Jaroslav Hejral.

14. června 1963 Jiřina Ďoubalíková oslavila své šedesáté narozeniny. Patří jí poděkování nás všech za dlouhá léta obětavé práce nejen ve Vlastivědném muzeu, ale i v širokém společenském a kulturním dění ve Vysočíně nad Jizerou. Do dalších let jí přejeme jménem všech přátel a známých pevné zdraví, osobní spokojenost, zájem a chuť do práce, která na takového člověka s dobrým a laskavým srdcem čeká na každém rohu. Její rada a pomoc je pro každého vždy cenná a žádaná.

Za všechny a za všechno

Sv. Hejralová.

A ni z l a t o , a ni d r a h é k a m e n í .

Ve vlastivědném sešnámku Od Ještěda k Trsekm roč. 11/1932-33 publikoval jeho hlavní spolupracovník prof. J. V. Šimák Zprávu o báňských podnikcích v Podkrkonoší z 30. srpna 1533. Jde o zprávu pražského chemika Esaiáše Eckharta o stavu báňských podniků na frýdlantském vévodství vypracovanou na rozkaz vévody Albrechta z Valdštejna. Ve zprávě se mimo jiné mluví "O zlatých báních ve Sklenářicích", jak dr. Šimák v poznámce přeložil německý text. Bylo prý tam před šesti léty dovozeno zlato těžební ze Svobody/Freiheit/ v Krkonoších. Proto, že žila byla na zlato stále chudší, patnáct let před Eckhartovou návštěvou bylo od těžby úpuštěno. V této době návštěvy byly tam ještě zachované štoly a šachta.

Šimákem uváděné jméno nás tehdy ovedlo k domněnce, že jde o naše Sklenářice, že v našich šachtách býval zlatý důl. Časem se z jiných souvislostí ukázalo, že šlo o Sklenářovice/Glasendorf/, nyní již zašlou obec v Rýchorách.

/nazývaných též Zlaté Rýchory/, kde bylo svobodskými těžaři zlato skutečně těženo. A tak jsou se marně těšili, že při pracích na lyžařském nůstku v Šachtách buldozer vyvalí hroudu zlata, které bohatě zaplatí náklady na velkočepý lyžařský nůstek. Škoda!

Místo toho příjem z lyžařského vleku není sice zlatým dolom, přináší však přece tělovýchovné jednotě Jiskra slušný příspěvek na zdokonalování jejích tělovýchovných zařízení.

Tolik o zlatu,; - o drahém kamení až zase příště.

Dr. Václav Lukáš.

Pro doštitivé i slunné prázdninové dny

z knih, které se v tomto období objevily na pultech knihkupectví, vybíráme pro čtenáře Větrníku některé zajímavé tituly dostupné zájemcům i v naší Střediskové knihovně:

Speciální zaměření má publikace KAPESNÍ ATLAS NEROSTŮ A HORNIN pro studenty, ale i milovníky neživé krásy.

Kniha s bohatou obrazovou přílohou SAFARI ZA AFRICKOU KULTUROU ukazuje vývoj černé Afriky.

Cyklos povídek amerického spisovatele J. Chavera MĚSTO ZMAŘENÝCH SNŮ zachycuje je život středních vrstev v New Yorku od 30. let do poválečného období.

Cirkusová tematika se objevuje v povídkách V. Michala SVĚTÁCI A MILÁČKOVÉ EVROPY.

ULICE TEMNÝCH KRÁMKŮ francouzského autora P. Modiana zastupuje detektivní žánr. Z nřčiny je přeložen příběh dvou dospívajících chlapců, žijících na mnichovském předměstí, - PODRAZ od L. Ossowské.

Kriminální příběh J. Šikla ÚČTA STARÉHO MUŽE se odehrává v prostředí ligové kopané.

Kniha amerického nositele Nobelovy ceny za fyziku S. Weinsterna PRVNÍ TŘI MINUTY líčí, co se odehrálo na "počátku světa".

Dobrodružný příběh SUKNE Z LISTÍ, jehož hrdinka je nucena bojovat o svůj život na moři, v trestanecké kolonii i mezi australskými divochy, napsal Angličan P. White.

Pro děti je určena knížka sovětského spisovatele V. Astafjeva ZA NÁMI JDOU MEDVĚDI, stejně jako KAM BĚŽÍ MODRÁ LIŠKA A. G. Juriče, která má podtitul Pohádkové vyprávění z Malé strany.

Pohádkový příběh pro předškolní děti BERDÍK A BERTÍK od R. Pogodina ilustroval Z. Smetana.

Dramatický konflikt belošské a indiánské civilizace uprostřed amazonských pralesů zachycuje kniha P. Matthiessena HRÁČI NA VINICI PÁNĚ.

Cestopis estonského spisovatele V. Bookmana CESTY K PROTINOŽCŮM nás zavádí do Austrálie, na ostrovy Fidži a Nový Zéland.

Přitažlivým titulem je jistě kniha francouzského autora P. Boulla MOST PŘES ŘEKU KWAI - PLANETA OPIC.

Mně je to líto

Nový Dvůr je zapadlý sněhem. Malý ostrůvek domů a stájí v moři lesů, které se vlní sněhem. Odlehlou saracetu spojuje se světem tenká nitka-uzoučká přehánka uprostřed závějí. Přehánka, po které právě vyskákají cestou za školy tři děvčátka. Sněhové bitva vrcholí, za chvíli už se budou Marjánka, Anička i nejmenší Barborka sušit doma u kamen. "Jen Stázka je u soustřiček, v klášterní škole," vzpomene si nejmladší a už natahuje moldánky. Zatím jen tak, potichoučku, ale na dvoře statku už to novydrží a rozplácě se na celé kojo. "Co se ti stalo?" hlídá malou Anička. "Proč řveš?" stará se i Marjánka. "Mně je to líto, mně je všechno líto," vzlyká děvčátko, až ze stodoly vyběhne hospodyně: "Marjáno, cos jí zas provele?" "Maminko, já za to nemůžu. Plakánkovi je "to" zas líto," směje se malá uličnice. Všichni už ten bezdůvodný pláč znají. "Co je ti líto?" ptá se posté hospodyně a posté slyší: "Já, já...nevím. Mně je to líto!" "Tak ať náš čeho litovat," rozzlobí se maminka a pláč jen sukýnka zaviřila. Děvčátko zesílilo pláč a šourá se do teplé kuchyně. Anička už se zašila s knížkou za poč, Marjánce září oči, zas vymýšlí nějakou čertovinu. Barborka si ani nestačí sundat šátek. "Já vím, proč tě maminka pořád bije. To že nejsi naše." prozradí Marjánka: "Našli jsme tě u Zátoky, tam tě nechali cikánů." Barborka spustí nanovo, pane, to je křik: "Mně je to líto" Hospodyně přibíhá snáručí polínek: "Ještě je ti to líto?" zazní v jejím hlase vyhrůžka. "Maminko, já už vím, proč mě nemáte ráda. Protože jste mě našli, že jsem od cikánů." Slzami smáčená slovíčka vyrazí na chvíli mamince doch: "Ty hlupičku, to přece není pravda," v tom se jí rozsvítí: "Kdo ti to nakukal?" "Marjána" - "Už zase!" Na hlavu malé uličnice se hrnou nadávky. Kdo by celou scénu nasledovala zpod postele, jistě by chytila i pár doučanců. Na loupárny je maminka přísná.

Všechny holčičky musí ke stolu, dostanou svůj díl peří a už derou. Hospodyně trochu lituje svého křiku, atak pomalu vytáhne vél, nouku, k večeři bude brambornice. Tři copaté makovičky se sklánjí k peří, jen Anička počas vstává: "Maminko, já musím ven." A maminka neví, že neposlucha odněšiv zůstane co chvíli hrst peří a zahraává je do sněhu. Hned jí jde draní rychleji od ruky, za chvíli bude zas moci utéci do čarovných světů knížek. Světnici už voní večeře, děvčata sklízají práci, Marjánka běží pro tatínka. "Vočeři!" Všichni se posedlí a výbornou brambornici zapíjejí mlékem. Malá Barborka je fikaná. Tak velký kus neznůž, tak si půl zabalí do brašny. Ve škole si pochutná znovu. Ale její tajnost neujde sestřin. Vyplíží se po večeři na chodbu a pak se vrací s veselou písničkou: "Brambornice v taškovicích

donekdávna ležela
a teď už je v břichovicích.
Ó panenko Mária."

Barborka poslouchá: "...v břichovicích..", jó!

utíká k brašně a ví rázem, kolik uhodilo. "Maminko, ony mi snědly brambornici, mně je to líto," křik začíná nanovo. Zas se maminka zlobí a zas se Marjánka

skrývá pod postelí. Tentokrát i s Aničkou. = Ale ruch doma i vonkuponalu utichá, šero se mění v tmu, děvčátka se poschovávají do těžkých duchon. Ještě v polospánku cítí tatínkův touše... vidí maminčinu nůši, kterou si chystá na ráno. Půjde do Písku prodávat máslo. A pak se další den dítství malých uličnic utopí v dřevě síti noci. Snad jim do snu vstoupí les, který všude kolem hraje svou noční píseň, třeba jim bude v noci šplouchat rybník Zátka. Možná ve snu uvidí veselá ohň cirkánů-kotlárů, kteří chrání všechny z Nového Dvora tak, jako hospodyně nedá dopustiti na ně. Kdo ví, kam plují sny malých. Den odlétá jak tmavý pták a přilétá zas nový, bílý.....

Kolik takových ptáků už přelétlo nad statkem, nad celým světem. **Hojna** by jich byla. Stázka se vdala, taky Marjánka, Anička i Barborka, z děvčátek byly slečny, maminky i stařenky, až je jejich duše zničely s babím létem... Jen jediní tu sedí na lavičce v zahradě. Vráscitá tvář, šedé vlasy, v ničem už nepripomíná dívnu Barborku - Plakánku. I zahrada je jiná. Barborka teď žije na zámku. Chodbami létají muži v bílých šatech - jako zlí motýli noci. Okna mají mříže - jsou to pavučiny, do kterých se polapili Ježíškové, Kristové, císařové a všichni.

"Já nejsem blázen", rozplác se stařenka. "Mně je to líto". Není tu ale nikdo, kdo by se smál, ani ruka, která by vyplátila ufnukanou holčičku. Sestřička se usmívá, když vede Barborku do klece pokoje. "Snědly mi bramborníci," žaluje stará paní, "musíte jím nařezat," Sestřička má úsměv z kamene. Jako by plačící byla za sklem, jen umnutá moucha, nebo dotěrný vrabec. "Snědly a snědly," očička se navzdává. Všechny roky se někde propadly, snad ani nebyly. Není bílých stěn ani mříží. Barborka je zas na Novém Dvore. Kdo by mohl tvrdit opak? Stázka i Marjánka i Anička přišly až k posteli. Chybí jim ta čtvrtá. Najednou má Barborka šaty jako ony, sváteční. Jsou jen na neděli do kostela v Písku. Plakánek nechá tu protivnou stařenku ležet. Umřela, co na tom. A malé děvčátko dohoní sosry jako kdysi. Jdou domů. Tam patří...

Až tě vítr zavane do Jižních Čech, třeba potkáš v lesích čtyři copaté postavičky - Stázku, Marjánku, Aničku a Barborku.

Povídka Michaely Frekopové,
která obsáhla I. místo v krajské soutěži
Strážnice Marušky Kudeřkové.

Ze zprávy výboru TJ Jiskra - s, Jos. Petruška:

.....uplynulý rok nebyl pro naši TJ lehký.

Z výboru TJ navždy odešel bývalý vynikající sportovec, reprezentant a dlouholetý předseda naší je noty František ŽAMPA. Nelze dost dobře vyčerpávajícím způsobem zhodnotit jeho čerpové zásluhy rozvoji naší TJ a sportu vůbec.

Za všechny jeho zásluhy a vykonané akce alespoň jednu, takovou reprezentativní. Pět let života věnoval budování našeho sportovního stánku, kde dnes zasedáme. A je to ten nejkrásnější pomník, který si léty vyčerpávajícího úsilí a odříkání

postavil. Odešel uprostřed práce, z řady rozjetých akcí, o kterých byl nejlépe informován sám a pro nás bylo velmi obtížné je dovést ku záměrnému konci..

Práce v naší tělovýchovné organizaci se však zase dále rozehla a o jejích výsledcích Vás, milí čtenáři, příznivci sportů, budeme pravidelně informovat.

Začneme dvěma nejpopulárnějšími - volejbalem a fotbalem:

Malé jubileum.

Letos v září oslaví oddíl oddíjené žen své malé jubileum, totiž 10 let svého trvání. U zrodu oddílu stály Věra Šovčíkové a Hana Maturová, hráčky, které jsou dnes již na "zaulouženém odpočinku", ale stále udržují se svým oddílem kontakt, a první trenér - Jindra Matura.

Hned druhý rok se děvčata přihlásila do okresního přeboru. Zpočátku to byly tvrdé prohry, které však nedokázaly odradit. Za nějaký čas zde byla již první vítězství a za nějaký ten rok čelní místa v tabulkách soutěže.

Za Jindru Maturu, který započal se stavbou rodinného domku, převzal "volení" Milan Bata. Tvrdý a neomlouvavý přístup k tréninku a zavádění nových prvků současné moderní oddíjené, které do kolektivu přinesl Milan, udělaly své.

V roce 1982 si oddíl vybíjeval v Čestvicích postup do krajského přeboru, což je rozhodně obrovský úspěch.

V současné době bylo zahráno 14 zápasů, což je alespoň polovina z nichž 7 bylo vítězných a 7 prohraných.

V závěru je třeba ocenit obětavou práci "trejlístku" děvčet Bažantových, z nichž především Markéta je již po několik let "duší" oddílu. Od loňského roku má oddíl dokonce i druhého trenéra, jímž je Zdeněk Seidl. Milan pracuje mimo Vysoké a rozhodně se nemůže trenérské práci věnovat tak, jako dříve. V neposlední řadě je třeba vyzdvihnout příkladnou docházku Zuzany Volfové, /mistrové SOUz/, která dojíždí na tréninky až z Liberce a nevynechala dosud ani jediný. /Což se neví o některých místních hráčkách - jistě každá ví, na kterou to platí! /

Úplně na závěr informace pro příznivce oddíjené: /

Dne 19.5. byla a 27.8. bude zahráno další mistrovské utkání na domácí půdě. /Místo - 9,00 hodin./

Je známo, co ve sportu znamená domácí prostředí, proto předem děkujeme všem, kteří nás přijdou povzbudit.

Hana Maturová.

Činnost oddílu kopané:

Úvodem zprávy o naší činnosti v jarní části sezony 1982-83 je nutné připomenout situaci, jaká byla v naší kopané po podzimu 1982. Celkem máme v mistrovských soutěžích přihlášená čtyři mužstva. Minižáky, žáky, dorost a muže.

Minižáci, kteří získali v sezoně 1981-82 titul přeborníka okresu, si vedli dobře i v podzimní části a byli na druhém místě. Žáci byli na místě čtvrtém, poměrně špatněpak na tom byli dorostenci, kteří byli na 12. místě, tedy předposlední. Ani muži nehráli nejlépe abyli až na 10. místě. Z uvedených údajů je jasné, že našim prvořadým úkolem bylo vyřešit situaci v dorostu, kde jsme měli velké problémy s docházkou hráčů k utkáním, a u mužů bylo nutné pokusit se posílit tým několika posilami. Tyto úkoly se nám podařilo splnit jen částečně. U dorostu máme i během jarní části problémy s docházkou hráčů k utkáním. Tato skutečnost je však značně ovlivněna tím, že hráči mnohokrát chybí ze studijních důvodů. Proto jsme museli odehrát některá utkání s deseti nebo i s devíti hráči. To se pak musí projevit i ve výsledcích. Přesto si mužstvo polepšilo a postoupilo o dvě místa.

U mužů jsme se snažili tým posílit. Získali jsme stopera Šrámka z Jilemnic, který se ukázal jako velká posila, ale bohužel nám nevyšel hostování Haase z Vrchlabí. Po delší přestávce však začal opět hrát Machytka, atak se kádr zvalitnil. To se zatím projevuje i v jarních výsledcích a mužstvo již postoupilo z desátého na šesté místo. Navíc se dá říci, že nyní hraje pěknou a líbivou kopanou.

Naše dlouhodobá práce s mládeží se projevila i v letošních výsledcích. Minižáci obsadili pěkně 2. místo a žáci skončili na 5. místě, což je veliký úspěch.

Všechny kolektivy si také vedou velmi dobře v slušnosti. Žáci skončili šestí, dorost je zatím čtvrtý a muži dokonce vedou.

Tolik tedy přímo k výsledkům našich družstev. Dělat kopanou, to je však i mnoho práce okolo. Jen pro zajímavost: V roce 1982 jsme sehráli celkem 88 zápasů. To znamená, že k nejméně 44 zápasům jsme museli zajišťovat dopravu na utkání. Pokud to jde, tak se použije autobus ČSAD, ale mnohokrát musíme používat osobní auta nebo automobil naší TJ. Řada funkcionářů pak tráví mnoho volných sobot a nedělí na kopané. Proto bychom byli rádi, kdyby nám zejména rodiče našich minižáků a žáků byli nápomocni při zajišťování dopravy hráčů k zápasům.

Dalším našim dlouhodobým problémem je stav našeho hřiště a okolí. Jezdíme hrát po celém okrese, viděli jsme mnoho hřišť a můžeme porovnávat. Nejsem na tom nejhorší. Snažíme se udělat vše pro to, abychom měli naše hřiště co nejlepší. Na jaře jsme měli několik originálů a dali jsme podle našeho názoru celé okolí do pěkného pořádku. Mrzí nás však, když naši enahu kazí spoluobčané, kteří u hřiště pohazují to, co doma nepotřebují. Zejména u hřiště je stále velké množství odpadků, ačkoliv zde je zákaz skládky.

Tolik tedy k naší činnosti. Na závěr bychom chtěli touto cestou požádat všechny příznivce kopané, aby chodili v co největším počtu povzbudit naše chlapce v bojích o mistrovské body.

Oddíl kopané.

Upozornění občanů:

----- Pošle vyhlášky min. fin. ze dne 11.8.1966 č. 67/1966 Sb. je schválen s platností od 1.7. 1977 ve Vysokém n. Jiz. a v připojených obcích místní poplatek z přechodného uytvoření ve výši 2,- Kčs za dne za každou osobu. Vyhláška byla schválena plenárním zasedáním MěstNV ve Vysokém n. Jiz. 27.6.1977. Všichni občané, kteří poskytují ubytování jsou povinni vést domovní knihy. Kontrolu přes evidenci ubytovaných provádí členové MK MěstNV.

S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A

V období od 1.května do 20.června se narodili:

12.5.1983 Zdeněk Vondrák , Sklenařice 37

8.6. Jaroslava Kvardová , Vysoké n. Jiz- Sklenařice 138

19.6. Marta Pošková , Vysoké n. Jiz. 15

Vysoká životní jubilea v červenci 1983 oslaví:

1.7. Marie Netuková, Vysoké 75 let	19.7. Bohumil Macháčka, Vysoké, 71 let
1.7. Marie Vočerníková, Tříč 86 "	20.7. Karel Haba, Sklenařice, 74 "
4.7. Božena Pasterková, Melkovice 73 "	20.7. Vilamina Hásková, Vysoké , 77 "
4.7. Frant. Šprchalová, Sklenařice 76 "	25.7. Zdenka Marková, Tříč , 76 "
9.7. Frant. Plégr , Vysoké 73 "	26.7. Anna Juřová , Tříč , 78 "
9.7. Jindřich Vočerník ? Vysoké 74 "	27.7. Blažena Kramářová, Sklen. 74 "
11.7. Marie Panáková, Vysoké 71 "	28.7. Bož. Vočerníková, St. Vsa 82 "
14.7. Marie Školová, Vysoké 72 "	29.7. Anna Kavanová, Sklenař. 88 "
15.7. Marie Paulusová, Vysoké 82 "	30.7. Frant. Martincová, Vysoké 83 "
15.7. Marie Taušová , Vysoké 86 "	30.7. Frant. Nosvadba, Tříč 75 "

Všem srdečně blahopřejeme !

S paní Marií Štočkovou přejeme též vše nejlepší pí. Zdence Hložkové,
sestře Prokopa Hásky, která se v květnu 1983 dožila 83 let.

R o z l o u č i l i j a m o s e :

5. 5. s Boženou Vočerníkovou, ze Staré Vsi, ve věku 81 let.

4. 6. zemřel v domově důchodců Rokytнице n. J. František Vočerník.

21. 6. s Drahomírou Macháčkovou, Vysoké n. Jiz. ve věku 59 let.

Čest jejich památce !

Počasí ve Vysokém nad Jizerou v květnu 1983:

Nojvyšší teplota 24,5 C, loni 23,4 C. Nojnižší teplota + 2,0C, loni -1,6C.

Průměrná denní teplota 11,1 C, loni 11,2 C. Celkové množství srážek 82,1 mm,

loni 59,6 mm. Počet dní se srážkami 18, všechny ve formě deště a přeháněk.

Počet dní s výskytem mlhy 6. Počet dní s bouřkami 6, všechny slabé a většinou

vzdálené. Počet dní se silným a prudkým větrem - nad 11m/s - 2.

Jako celek byl letošní měsíc květen teplotně slabě nadnormální, srážkově normální. V první dekádě převládalo deštivé a větrné počasí s velkou oblač-

ností. Průměrná denní teplota 7,5 C, srážky 47,2mm. Ve druhé dekádě byla vět-

šinou polojasno, větrno a teplo. Průměrná teplota 14,4 C, srážky 16,2 mm.

Ve třetí dekádě převládá mlka oblačnost, časté slabé srážky. Vál v tšinou slabý až mírný vítr jižních směrů. Průměrná denní teplota 11,4 C, srážky 18,7 mm.

Karol Petruška.

V ě t r n í k - časopis MěstNV Vysoké nad Jizerou. Z odp. redaktor Ing Grafek.
Povelene odb. kultury ONV Sémily v r. 1967. Vychází 1x za měsíc. Cena 1,-

Příspěvky zasílejte na MěstNV, uzávěrka 15. každého měsíce.